

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/18-01/385

URBROJ: 354-01/18-8

Zagreb, 05. srpnja 2018.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u vijeću sastavljenom od članova: Gorana Matešića, predsjednika, te Rožike Gužvanj i Karmele Dešković, članica, u žalbenom predmetu žalitelja HOK osiguranje d.d., Zagreb, OIB: 00432869176, zastupan po opunomoćenici Ivi Pezić, odvjetnici iz Zagreba, i žalitelja Allianz Zagreb d.d., Zagreb, OIB: 23759810849, na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0011237, predmet nabave: osiguranje, naručitelja: Hrvatska radiotelevizija, Zagreb, OIB: 00432869176, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.) te članaka 398. i 425. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16, dalje u tekstu: ZJN 2016), donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se točka 2.3.1 i dio točke 2.4.1 dokumentacije o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0011237, predmet nabave: osiguranje, naručitelja: Hrvatska radiotelevizija, Zagreb.
2. Odbija se žalba žalitelja Allianz Zagreb d.d., Zagreb na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0011237, predmet nabave: osiguranje, naručitelja: Hrvatska radiotelevizija, Zagreb, kao neosnovana.
3. Nalaže se naručitelju Hrvatska radiotelevizija, Zagreb da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju HOK osiguranje d.d., Zagreb troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kuna.
4. Odbija se zahtjev žalitelja Allianz Zagreb d.d., Zagreb za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Hrvatska radiotelevizija, Zagreb objavio je dana 03. svibnja 2018. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave, obavijest o nadmetanju s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0011237, predmet nabave: osiguranje. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju kriterija cijene relativnog značaja 90%, odnosno maksimalno 90 bodova te kriterija specifično iskustvo stručnjaka relativnog značaja 10%, odnosno maksimalno 10 bodova.

Na predmetnu dokumentaciju o nabavi urednu žalbu u smislu članka 420. ZJN 2016 je Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave dana 14. svibnja 2018. godine izjavio žalitelj HOK osiguranje d.d., Zagreb. Žalitelj je primjerak žalbe dostavio i naručitelju u roku za žalbu. Žalba je kod ovog državnog tijela primljena dana 15. svibnja 2018. godine.

Žalitelj u žalbi osporava zakonitost dokumentacije o nabavi te predlaže poništenje dijela dokumentacije o nabavi u dijelu zahvaćenom nezakonitošću i traži naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.781,25 kuna i to na ime naknade iznos od 5.000,00 kuna, na ime sastava žalbe iznos od 500,00 kuna te na ime pripadajućeg povećanja od 25% iznos od 125,00 kuna kao i iznos od 156,25 kuna na ime poreza na dodanu vrijednost, a sve temeljem Tbr.20.1, Tbr.22 i Tbr.42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Na dokumentaciju o nabavi je urednu žalbu u smislu članka 420. ZJN 2016 Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave dana 14. svibnja 2018. godine također izjavio i žalitelj Allianz Zagreb d.d., Zagreb. Žalitelj je primjerak žalbe dostavio i naručitelju u roku za žalbu. Žalba je kod ovog državnog tijela primljena dana 16. svibnja 2018. godine.

Žalitelj u žalbi osporava zakonitost dokumentacije o nabavi te predlaže poništenje dijela dokumentacije o nabavi u dijelu zahvaćenom nezakonitošću i traži naknadu troškova žalbenog postupka na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka iznos od 5.000,00 kuna.

U odgovoru na žalbu naručitelj predlaže odbit žalbe zbog neosnovanosti žalbenih navoda.

U tijeku postupka pred ovim državnim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od poziva na nadmetanje i dokumentacije o nabavi.

Žalba žalitelja HOK osiguranje d.d., Zagreb je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba žalitelja HOK osiguranje d.d., Zagreb je osnovana.

Žalba žalitelja Allianz Zagreb d.d., Zagreb je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba žalitelja Allianz Zagreb d.d., Zagreb je neosnovana.

Žalitelj HOK osiguranje d.d., Zagreb u žalbi navodi da je naručitelj u dokumentaciji za nadmetanje točkom 2.3.1. odredio dokaz o odgovarajućoj adekvatnosti kapitala - Stopa adekvatnosti kapitala (SCR omjer, Solvency Capital Requirement) koji se određuje kao omjer prihvatljivih vlastitih sredstava i potrebnog solventnog kapitala, određenih u skladu sa Zakonom o osiguranju te je naručitelj odredio predmetni dokaz sposobnosti kako ne bi, potencijalno rizično osiguravajuće društvo (koje nema odgovarajuću minimalnu traženu stopu adekvatnosti kapitala) ugrozilo normalno funkcioniranje naručitelja u slučaju nemogućnosti isplate značajnih iznosa štete u slučaju nastupa težih štetnih događaja. U skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II), na temelju stope adekvatnosti kapitala društvima za osiguranja dodjeljuje se čimbenik rizika stressi odnosno stupanj kreditne kvalitete, pri čemu se društvima s koeficijentom 196 % ili višim dodjeljuje najviši stupanj 1, a društvima s koeficijentom 75% ili nižim, najniži stupanj 5 ili 6. Gospodarski subjekt mora dokazati da za posljednju dostupnu financijsku godinu (2016 godina) ima adekvatnost kapitala najmanje 196%, a ažurirani popratni dokument kojim se dokazuje ispunjavanje kriterija je Izjava osobe ovlaštene za zastupanje gospodarskog subjekta u kojoj se navodi javno objavljena stopa adekvatnosti kapitala (SCR omjer) za 2016. godinu i internetska adresa na kojoj je dostupno javno objavljeno izvješće o solventnosti i financijskom stanju za 2016. godinu, u skladu sa Zakonom o osiguranju i Delegiranom

uredbom EU 2015/35. Žalitelj nadalje navodi da postavljeni SCR omjer od najmanje 196% nije objektivna, već proizvoljna samoprocjena gospodarskog subjekta koju on sam sebi računa prema vlastitim pretpostavkama i scenarijima, bez predviđene vanjske neovisne revizije SCR omjera koje je društvo samo sebi izračunalo te je diskriminirajući. Člankom 96. Zakon o osiguranju propisana je vlastita procjena rizika i solventnosti dok je člankom 130. Zakon o osiguranju propisana dužnost društva za osiguranje imati prihvatljiva vlastita sredstva za pokriće potrebnog solventnog kapitala. Način izračuna i što sve pokriva potrebni solventni kapital propisano je odredbom članka 131. Zakon o osiguranju te žalitelj postavlja pitanje zašto se prema ovom spornom uvjetu ne mogu natjecati (jer ih se ovim uvjetom isključuje) društva sa SCR-om od npr. 101-196? SCR omjer je eventualni pokazatelj kratkoročnog rejtinga društva za osiguranje i to najviše godine dana unaprijed, jer on uzima u obzir samo jednogodišnje razdoblje od dana izračuna – ovime se izravno diskriminiraju oni koji su u međuvremenu „popravili“ svoj SCR omjer, jer podatak o izračunatom SCR-u za 2016 nikako ne može biti mjerodavan za 2018 ili u 2019 godini kada se nabavlja i kada je predviđena realizacija ugovora o osiguranju. Posljedica ovakvog uvjeta jest znatno viša ponudbena premija i viša provizija za posrednika u osiguranju.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da žalitelj nije osporio određivanje dokaza financijske sposobnosti –SCR omjer već isključivo određivanje minimalne razine navedenog dokaza od najmanje 196% traženje. Naručitelj navodi da je člankom 258. stavkom 1. ZJN 2016 određeno da naručitelj može odrediti uvjete ekonomske i financijske sposobnosti kojima se osigurava da gospodarski subjekti imaju ekonomsku i financijsku sposobnost potrebnu za izvršenje ugovora o javnoj nabavi, a osobito zahtijevati da gospodarski subjekt: 1. ima određeni minimalni godišnji promet, uključujući određeni minimalni promet u području koje je obuhvaćeno predmetom nabave; 2. dostavi informacije o svojim godišnjim financijskim izvješćima koje pokazuju omjer npr. između imovine i obveza; 3. posjeduje odgovarajuću razinu osiguranja od rizika odgovornosti iz djelatnosti. Iz navedenih odredbi proizlazi, navodi naručitelj, da dokaz i financijske i ekonomske sposobnosti nisu taksativno određeni te stoga naručitelj može odrediti uvjete ekonomske i financijske sposobnosti kojim se osigurava da gospodarski subjekt ima ekonomsku i financijsku sposobnost potrebnu za izvršenje ugovora o javnoj nabavi. SCR omjer, navodi naručitelj je podatak koji pokazuje kapitalnu snagu i sigurnost društva. Potrebni solventni kapital i minimalni kapital društva za osiguranje i reosiguranje obveznu su računati u skladu sa standardnom formulom najmanje jedanput godišnje a po potrebi i češće. Naručitelj navodi da u smislu ZJN 2016 smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti, međutim odredba članka 258. stavka 1. ZJN 2016 daje naručiteljima za pravo da odrede uvjete sposobnosti kojima se osigurava da ponuditelji imaju ekonomsku i financijsku sposobnost potrebnu za izvršenje ugovora.

Uvidom u dokumentaciju o nabavi utvrđeno je da je točkom 2.3. ekonomska i financijska sposobnost, u podtočki 2.3.1. tražen dokaz o odgovarajućoj adekvatnosti kapitala - Stopa adekvatnosti kapitala (SCR omjer, Solvency Capital Requirement) određuje se kao omjer prihvatljivih vlastitih sredstava i potrebnog solventnog kapitala, određenih u skladu sa Zakonom o osiguranju („Narodne novine“, br. 30/15.). Stopa adekvatnosti kapitala jedno je od najvažnijih obilježja poslovanja osiguravajućih društava, budući da se njihova obveza prema ugovarateljima osiguranja sastoji u ispunjavanju novčanih obveza prema ugovarateljima osiguranja – isplati osigurnine. Ukoliko osiguravajuća društva nemaju dovoljno prihvatljivih vlastitih sredstava u odnosu na potrebni solventni kapital za isplatu osigurnine (plaćanje šteta osiguranicima) po ugovorenim policama osiguranja nisu u mogućnosti normalno poslovati, odnosno ugrožavaju poslovanje osiguranika u slučaju nemogućnosti isplate osigurnine. Zbog toga je naručitelj odredio predmetni dokaz sposobnosti kako ne bi, potencijalno rizično osiguravajuće društvo (koje nema odgovarajuću minimalnu traženu stopu adekvatnosti kapitala) ugrozilo normalno funkcioniranje naručitelja u slučaju nemogućnosti isplate značajnih iznosa štete u slučaju nastupa težih štetnih događaja. Po Zakonu o osiguranju, društvo za osiguranje dužno je bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku agenciju za nadzor financijskih usluga kad utvrdi da više nije usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom ili

kad postoji rizik da se ta neusklađenost pojavi u sljedeća tri mjeseca, a uprava društva bez odgađanja poduzeti mjere radi dostizanja iznosa potrebnog solventnog kapitala i izraditi prijedlog mjera za koja su nadležna druga tijela tog društva za osiguranje. U skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II), na temelju stope adekvatnosti kapitala društvima za osiguranja dodjeljuje se čimbenik rizika stressi odnosno stupanj kreditne kvalitete, pri čemu se društvima s koeficijentom 196 % ili višim dodjeljuje najviši stupanj 1, a društvima s koeficijentom 75% ili nižim, najniži stupanj 5 ili 6. Zahtjevom za visokom stopom adekvatnosti kapitala naručitelj osigurava nizak rizik neispunjavanja obveza ponuditelja po isplata šteta ugovarateljima osiguranja, za buduće štetne događaje za koje se provodi ovaj postupak javne nabave. Gospodarski subjekt mora dokazati da za posljednju dostupnu financijsku godinu (2016 godina) ima adekvatnost kapitala najmanje 196%. Ažurirani popratni dokument kojim gospodarski subjekt u slučaju da njegova ponuda bude ocijenjena kao ekonomski najpovoljnija dokazuje ispunjavanje kriterija za odabir gospodarskog subjekta je: Izjava osobe ovlaštene za zastupanje gospodarskog subjekta u kojoj se navodi javno objavljena stopa adekvatnosti kapitala (SCR omjer) za 2016. godinu i internetska adresa na kojoj je dostupno javno objavljeno izvješće o solventnosti i financijskom stanju za 2016. godinu, u skladu sa Zakonom o osiguranju i Delegiranom uredbom EU 2015/35. Predmetni uvjet gospodarski subjekt u ponudi dokazuje popunjavanjem ESPD obrasca: (Gospodarski subjekti u ESPD obrascu ispunjavaju podatke u: Dio IV.: Kriterij za odabir gospodarskog subjekta, B: Ekonomska i financijska sposobnost, pod točkom 6).

Prema odredbi članka 256. stavak 1. ZJN 2016, kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu se odnositi na sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti, ekonomsku i financijsku sposobnost te tehničku i stručnu sposobnost, dok prema stavku 2. tog članka javni naručitelj smije kao uvjete sposobnosti odrediti samo kriterije za odabir iz stavka 1. tog članka u skladu s odredbama tog odjeljka Zakona (Odjeljak B).

Nadalje, članak 256. stavak 3. ZJN 2016 propisuje da prilikom određivanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta, što uključuje ekonomsku i financijsku sposobnost, javni naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi.

Prije svega, u odnosu na žaliteljevo osporavanje osnovanosti traženja SCR omjera, potrebno je navesti da se kod ekonomske i financijske sposobnosti ne radi o taksativno navedenim zahtjevima, već naručitelj može postaviti pred ponuditelje i druge zahtjeve u pogledu dokazivanja ekonomske i stručne sposobnosti s obzirom na korišteni izraz u članku 258. ZJN 2016 „a osobito zahtijevati“ i izraz iz članka 267. „u pravilu se dokazuje“. No, pri tome mora voditi računa da se radi o minimalnim razinama sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi.

Prema članku 130. Zakona o osiguranju društvo za osiguranje dužno je imati prihvatljiva vlastita sredstva za pokriće potrebnog solventnog kapitala iz poglavlja IV toga Zakona. Načini izračuna i što sve pokriva potrebni solventni kapital propisano je člankom 131. Zakona o osiguranju, dok je člankom 132. toga Zakona određena učestalost izračuna, pa je tako stavkom 1. toga članka propisano da je društvo za osiguranje dužno izračunati potrebni solventni kapital najmanje jedanput godišnje te podnijeti Agenciji izvješće o rezultatu tog izračuna. Nadalje, prema stavku 2. i 3. istog članka Zakona, društvo za osiguranje dužno je imati prihvatljiva vlastita sredstva koja pokrivaju posljednji prijavljeni potrebni solventni kapital te je dužno kontinuirano pratiti iznos prihvatljivih vlastitih sredstava i potrebnog solventnog kapitala.

Očitovanjem na žalbu naručitelj nije osporio navode žalitelja da je postavljeni uvjet suprotan odredbi članka 258. stavka 3. ZJN 2016. Ovdje treba reći da kod određivanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta naručitelj u svakom slučaju mora voditi računa da su ti kriteriji, sukladno članku 265. ZJN 2016, povezani i razmjerni s predmetom nabave i da su u skladu s načelima javne nabave iz članka 4. toga Zakona te da se radi o minimalnim razinama sposobnosti koje osiguravaju

da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi. Stoga, pozivanje na potrebu za najvišom razinom adekvatnosti kapitala kao financijskom pokazateljima, u kontekstu ekonomske i financijske sposobnosti, bez dokazivanja sukladno članku 403. ZJN 2016 da bez takvih kvaliteta u konkretnom slučaju gospodarski subjekt neće biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi, ne opravdava propisivanje navedenog SCR omjera kako što to navodi naručitelj u ovom postupku nabave. Naime, krajnji cilj naručitelja treba biti što veća konkurentnost u postupku javne nabave s ciljem dobivanja kvalitetne ponude, a koja će kasnije rezultirati zadovoljavajućim i kvalitetnim izvršenjem ugovora, dok je ovakvim propisivanjem uvjeta ekonomske i financijske sposobnosti naručitelj propustio postupiti na način kojim bi omogućio podnošenje što većeg broja usporedivih ponuda ocjenjivanjem kojih bi se ostvario navedeni cilj.

U konkretnom slučaju, naručitelj je tražio razine ekonomske i financijske sposobnosti koje su više od ZJN 2016 propisanih minimalnih te nije dokazao da ponuditelj mora imati, kao uvjet, najmanje naveden (196%) SCR omjer (omjer prihvatljivih vlastitih sredstava i potrebnog solventnog kapitala) koji prema Delegiranoj uredbi EU 2015/35 predstavlja najviši stupanj kreditne kvalitete (1.) kako bi bio sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi u konkretnom slučaju. Temeljem obrazloženja naručitelja koje je dano u dokumentaciji o nabavi ne može se ocijeniti opravdanim traženje naručitelja da samo društva sa stopom adekvatnosti kapitala od najmanje 196% mogu izvršiti predmet nabave, a da to isto ne bi bilo u mogućnosti bilo koje društvo ispod navedene razine, pogotovo uzimajući u obzir načela javne nabave iz članka 4. ZJN 2016. Slijedom navedenog žalbeni navod je ocijenjen osnovanim.

U svezi s navedenim žalbenim navodom valja istaknuti da je na opisani način naručitelj tražio razine ekonomske i financijske sposobnosti koje su više od ZJN 2016 propisanih minimalnih razina te je postupajući na opisani način protivno članku 258. stavku 3. ZJN 2016 i članku 256. stavku 3. ZJN 2016 počinio i osobito bitnu povredu postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN 2016.

Nadalje žalitelj navodi da je naručitelj u točki 2.4.1. dokumentacije o nabavi kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti odredio popis glavnih usluga istih ili sličnih kao što je predmet nabave te ponuditelj mora dokazati da je pružio minimalno tri iste ili slične usluge, kako slijedi: Jedna se usluga (ugovor o osiguranju sklopljen na najduže 1 godinu ili polica osiguranja odnosno list pokrića sklopljen na period od najduže 1 godinu) mora odnositi na skupinu osiguranja: 08 – Osiguranje imovine, vrsta rizika 0899, čija vrijednost jedne usluge mora iznositi najmanje 500.000,00 kuna, (za skupinu osiguranja 08–osiguranje od požara i elementarnih šteta, vrsta rizika 0899 - ostala osiguranja od požara i elementarnih nepogoda, sukladno članku 6. Pravilnika o rasporedu vrsta rizika po skupinama i vrstama osiguranja odnosno reosiguranja (NN br. 23/16 i 27/16); Jedna usluga (ugovor o osiguranju sklopljen na najduže 1 godinu ili polica osiguranja odnosno list pokrića sklopljen na period od najduže 1 godinu) mora odnositi na vrstu osiguranja 09 – ostala osiguranja imovine, vrsta rizika 09.99 - ostala osiguranja imovine - osiguranje rizika terorizma, čija vrijednost jedne usluge mora iznositi najmanje 150.000,00 kuna; Jedna se usluga (ugovor o osiguranju sklopljen na najduže 1 godinu ili polica osiguranja odnosno list pokrića sklopljen na period od najduže 1 godinu) mora odnositi na vrstu osiguranja: 13– osiguranje odgovornosti čija vrijednost jedne usluge mora iznositi najmanje 250.000,00 kuna, (sukladno čl. 5. Pravilnika o rasporedu vrsta rizika po skupinama i vrstama osiguranja odnosno reosiguranja (NN br. 23/16 i 27/16). Žalitelj je istaknuo da je naručitelj u točki 2.4.1. protuzakonito postavio uvjete s obzirom da prvo definira isti ili slični predmet ugovora kao što to nalaže ZJN 2016, a onda kasnije se to kroz dodatne poduvjete anulira te navedeno nije sukladno čl. 200 ZJN 2016. Točnim i preciznim taksativnim navođenjem određenih vrsta ugovora se nezakonito ograničava smisao, cilj i značenje - istih ili sličnih – odnosno odredbe 268. st. 1. tč. 3. u vezi sa st. 3. i st. 5. istoimenog članka. Žalitelj nadalje navodi da u toj istoj točki 2.4.1. naručitelj navodi: „Popis pruženih glavnih usluga istih ili sličnih kao što je predmet nabave koji mora sadržavati: - Opis (predmet pružene glavne usluge iste ili slične kao što je predmet nabave) i to

posebno za kupinu 08, vrstu rizika 0899, posebno za skupinu osiguranja 13 i posebno za skupinu osiguranja 08 osiguranje od potresa“. Navedeni dio dokumentacije o nabavi je nerazumljiv i nezakonit te je protivan odredbi članka 268. st. 3. ZJN 2016, odnosno naručitelj je tražio podatke preko zakonskog minimuma, smatra žalitelj. Naručitelj je u dokumentaciji o nabavi naveo da je odredio minimalni sadržaj Popisa glavnih usluga sukladno ESPD obrascu, točki C: TEHNIČKA I STRUČNA SPOSOBNOST, točki 1b), navodi nadalje žalitelj, u kojoj je, osim podataka navedenih u članku 289. stavku 3. ZJN 2016. (vrijednost izvršene usluge, datum i naziv druge ugovorne strane), tražen i podatak o „Opisu“ usluge, a koji se odnose na predmet izvršene usluge iste ili slične kao što je predmet nabave te je navedeno da stupac Opis obvezno obuhvaća podatak o predmetu izvršene usluge iste ili slične kao što je predmet nabave, budući da je taj podatak tražen i u ESPD obrascu. Međutim, navodi žalitelj, podatak o opisu usluge je nezakonit.

Dokumentacijom o nabavi točkom 2.4.1. naručitelj je kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti tražio Popis glavnih usluga istih ili sličnih kao što je predmet nabave pruženih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini. Ponuditelj mora dokazati da je, u gore definiranom periodu (u bilo kojoj godini od 2015. do 2018. godine), pružio minimalno tri iste ili slične usluge, kako slijedi: - Jedna se usluga (ugovor o osiguranju sklopljen na najduže 1 godinu ili polica osiguranja odnosno list pokrića sklopljen na period od najduže 1 godinu) mora odnositi na vrstu osiguranja: 08 – Osiguranje imovine, vrsta rizika 0899, čija vrijednost jedne usluge mora iznositi najmanje 500.000,00 kuna, (za vrstu osiguranja 08–osiguranje od požara i elementarnih šteta, vrsta rizika 08.99 -ostala osiguranja od požara i elementarnih nepogoda, sukladno članku 7. Pravilnika o rasporedu vrsta rizika po skupinama i vrstama osiguranja odnosno reosiguranja (NN br. 23/16 i 27/16) - Jedna usluga (ugovor o osiguranju sklopljen na najduže 1 godinu ili polica osiguranja odnosno list pokrića sklopljen na period od najduže 1 godinu) mora odnositi na vrstu osiguranja 09 – ostala osiguranja imovine, vrsta rizika 09.99 - ostala osiguranja imovine -osiguranje rizika terorizma, čija vrijednost jedne usluge mora iznositi najmanje 150.000,00 - Jedna se usluga (ugovor o osiguranju sklopljen na najduže 1 godinu ili polica osiguranja odnosno list pokrića sklopljen na period od najduže 1 godinu) mora odnositi na vrstu osiguranja: 13–osiguranje odgovornosti čija vrijednost jedne usluge mora iznositi najmanje 250.000,00 kuna, (sukladno čl. 5. Pravilnika o rasporedu vrsta rizika po skupinama i vrstama osiguranja odnosno reosiguranja (NN br. 23/16 i 27/16).

Nadalje, Naručitelj naglašava da ovom točkom dokumentacije o nabavi nije odredio da ponuditelji moraju dokazati da su pružili iste usluge kao što je predmet nabave, budući da je u uslugama osiguranja gotovo nemoguće pronaći dvije iste usluge. Iste usluge bi se morale podudarati minimalno u sljedećem: da se radi o istoj vrsti osiguranja, da se radi o istoj vrsti rizika, da se radi o istoj imovini koja se osigurava od određenih rizika ili o sličnom tipu odgovornosti, koja se osigurava, da se radi o istim rizicima od koje se imovina osigurava i istim rizicima koji se pokrivaju osiguranjem odgovornosti, da se radi o istim svotama osiguranja na koje se imovina osigurava ili odgovornost. U praksi je gotovo nemoguće susresti dvije iste usluge osiguranja. Sve gore navedeno, a i više od toga uvjetuje različite usluge osiguranja koje se ugovaraju. U praksi, usluga osiguranja se često naziva i proizvod osiguranja koji predstavlja formiranu uslugu koja pokriva gore navedene točke i koja se definira za svakog osiguranika i njegove specifičnosti. Dakle, proizvodi osiguranja su vrlo različiti i specifični od slučaja do slučaja i od osiguranika do osiguranika, osobito vodeći računa o njegovim specifičnostima. Prema tome, naručitelj nije odredio iste usluge već iste ili slične usluge kao uvjet sposobnosti iz ove točke dokumentacije o nabavi.

Članak 256. ZJN 2016 određuje da se kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu odnositi između ostalog i na tehničku i stručnu sposobnost. Javni naručitelj smije kao uvjete sposobnosti gospodarskog subjekta u postupku javne nabave odrediti samo kriterije za odabir iz stavka 1. ovoga članka u skladu s odredbama Odjeljka C, Poglavlja 4. Zakona.

Stavak 3. te stavak 4. članka 256. ZJN 2016 određuju da prilikom određivanja kriterija za odabir iz stavka 1. istog članka javni naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti

koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi, odnosno da svi uvjeti sposobnosti moraju biti vezani uz predmet nabave i razmjerni predmetu nabave, odnosno grupi predmeta nabave ako je predmet podijeljen na grupe.

Članak 259. stavak 1. ZJN 2016 nadalje određuje da javni naručitelj može odrediti uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima se osigurava da gospodarski subjekt ima potrebne ljudske i tehničke resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete, a osobito zahtijevati da gospodarski subjekt ima dovoljnu razinu iskustva, što se dokazuje odgovarajućim referencijama iz prije izvršenih ugovora.

Iz citiranih odredbi proizlazi da su kriteriji za odabir gospodarskog subjekta (uvjeti sposobnosti), pa tako i uvjeti tehničke i stručne sposobnosti, propisani kao fakultativni, a ne kao obvezni kriteriji, ali u slučaju da ih naručitelj propisuje u dokumentaciji o nabavi, smije ih odrediti samo u skladu s Odjeljkom B. Poglavlja 4. Zakona o javnoj nabavi i smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti te moraju biti vezani uz predmet nabave i razmjerni predmetu nabave.

Pobliže je člankom 268. stavkom 1. točkom 3. ZJN 2016 određeno da se tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta, u skladu s prirodom, količinom ili važnosti, i namjenom radova, robe ili usluga, može dokazati s jednim ili više sljedećih dokaza: popis glavnih usluga pruženih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini.

Popis iz stavka 1. točaka 2. i 3. članka 268. sadržava vrijednost robe ili usluga, datum te naziv druge ugovorne strane.

U smislu članka 268. stavka 5. ZJN 2016 smatra se da je uvjet tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta iz stavka 1. točaka 1., 2. ili 3. istog članka vezan uz predmet nabave ako su radovi, roba ili usluge isti ili slični predmetu nabave, odnosno grupi predmeta nabave ako je predmet podijeljen na grupe.

Dakle, iz citiranih odredbi Zakona o javnoj nabavi proizlazi da je uvjet tehničke i stručne sposobnosti u pogledu referenci iz prijašnjih ugovora vezan uz predmet nabave ako su usluge iste ili slične predmetu nabave.

Iako je naručitelj u točki 2.4.1 propisao da ponuditelj treba dostaviti popis glavnih usluga istih ili sličnih predmetu nabave u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini, naručitelj daljnjim propisivanjem u točki 2.4.1 zahtijeva popis referenci, odnosno dokazivanje da je ponuditelj u traženom periodu pružio minimalno tri točno određene usluge: osiguranje imovine, ostala osiguranja imovine te osiguranje odgovornosti, dodatno još određujući za svaki od traženih ugovora minimalnu vrijednost usluge na koju se odnose, na koji način je naručitelj zapravo odredio da ponuditelji moraju popisom referenci dokazati obavljanje iste usluge, dakle u tom dijelu naručitelj ne prihvaća, isključuje mogućnost, dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti popisom i sličnih usluga.

Stoga je ocjena ovog tijela da je naručitelj propisivanjem citiranog uvjeta u točki 2.4.1 postupio protivno odredbi članka 256. stavka 4. ZJN 2016 te je žalbeni navod osnovan.

U konkretnom postupku nabave utvrđeno je da naručitelj za traženi uvjet tehničke i stručne sposobnosti nije propisao minimalne razine sposobnosti na način kako je propisano navedenim odredbama ZJN 2016, te nije odredio uvjete sposobnosti vezane uz predmet nabave i razmjerne predmetu nabave, slijedom čega dokumentacija o nabavi nije sukladna članku 258. stavku 3. ZJN 2016 i članku 256. stavku 3. i stavku 4. ZJN 2016 čime je naručitelj počinio i osobito bitnu povredu postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN 2016.

U odnosu na žaliteljevo osporavanje naručiteljeva traženja da popis usluga kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti mora sadržavati i opis (predmet) pružene usluge, valja istaknuti da je naručitelju, kako je već prethodno navedeno citiranim odredbama ZJN 2016 dana mogućnost da traži dokaze tehničke i stručne sposobnosti, međutim naručitelj je, ukoliko traži takve dokaze, dužan iste, bilo u formi bilo u sadržaju, odrediti na način da od određenog ponuditelja zahtijeva dokazivanje minimalne razine sposobnosti potrebne za izvršenje određenog predmeta nabave koji nabavlja. Stoga, da bi naručitelj mogao ispuniti navedenu zakonsku obvezu i obvezu iz članka 256. stavka 4.

ZJN (uvjeti sposobnosti moraju biti vezanu uz predmet nabave) te članka 268. stavka 5. ZJN 2016 (uvjet sposobnosti je vezan uz predmet nabave ako su radovi, roba ili usluge iste ili slični predmetu nabave) mora imati na raspolaganju podatak o sadržaju ugovora na koje se odnosi popis referenci koji traži u smislu članka 268. stavka 1. točke 3. ZJN 2016. Ukoliko naručitelju ne bi bio na raspolaganju podatak o predmetu ugovora na koje se odnose reference u popisu ugovora koji je kao dokaz priložio određeni ponuditelj, naručitelj ne bi nedvojbeno mogao ocijeniti da li ponuditelj udovoljava postavljenom uvjetu sposobnosti, te je slijedom navedenog u tom dijelu žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Nadalje žalitelj navodi da je naručitelj u dokumentaciji o nabavi u točki 2.5 tražio norme osiguranja kvalitete te postavlja pitanje zašto naručitelj, kada je tražio navedene norme, nije tražio normu koja uključuje i pristupačnost za osobe s invaliditetom.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da su točkom 2.5 dokumentacije o nabavi tražene norme osiguranja kvalitete, odnosno dokaz da je ponuditelj certificiran po normi ISO 9001:2008 ili normi EN ISO 9001:2015 za vrste osiguranja 03, 08, 09, 10 i 13.

Odredbom članka 270. stavak 1. ZJN 2016 propisano je da ako javni naručitelj zahtijeva prilaganje potvrda neovisnih tijela kojima se potvrđuje sukladnost gospodarskog subjekta s određenim normama osiguranja kvalitete, uključujući pristupačnost za osobe s invaliditetom, obvezan je uputiti na sustave osiguranja kvalitete koji se temelje na odgovarajućim serijama europskih normi koje su potvrdila akreditirana tijela.

S obzirom na to da mjerodavna zakonska odredba određuje naručitelju mogućnost traženja normi osiguranja kvalitete, međutim ne i obvezu da bilo koju od navedenih normi i traži ovo tijelo ocjenjuje, u granicama istaknutog žalbenog navoda, da naručitelj spornim traženjem u dokumentaciji o nabavi nije povrijedio istaknute odredbe ZJN 2016, odnosno da isti nije bio, u smislu ZJN 2016, obvezna tražiti i normu koja uključuje i pristupačnost osoba s invaliditetom te je žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj Allianz Zagreb d.d., Zagreb navodi u žalbi da je naručitelj u točki 2.5. Norme osiguranja kvalitete, odredio kako ponuditelji moraju dokazati da su certificirani po normi HRN EN ISO 9001:2008 ili normi HRN EN 150 9001:2015 ili jednakovrijednoj za sustav upravljanja kvalitetom, za skupine osiguranja 08 (osiguranje od požara i elementarnih šteta), 09 (ostala osiguranja imovine) i 13 (ostala osiguranja odgovornosti). Nadalje je navedeno da će naručitelj priznati jednakovrijedne potvrde tijela osnovanih u drugim državama članicama. Žalitelj je istaknuo da je odredbom čl. 270. Zakona o javnoj nabavi, na koji se i naručitelj poziva, propisana mogućnost javnog naručitelja da od gospodarskog subjekta zahtijeva dokaz o pridržavanju određene norme za osiguranje kvalitete. Kao dokaz služi isprava neovisnog tijela koje se poziva na postupke osiguranja kvalitete koji zadovoljavaju odgovarajuće europske norme, a koju je potvrdilo ovlašteno tijelo, sukladno europskim normama certificiranja. Žalitelj je istaknuo kako je naručitelj traženjem od ponuditelja da dostave dokaze o primjeni norme sustava upravljanja kvalitetom postupio suprotno čl. 270. Zakona jer se traži dokaz o postojanju norme upravljanja kvalitetom, umjesto norme sustava osiguranja kvalitete, kako je to određeno sa ZJN 2016. Važeće norme upravljanja kvalitetom se vode pod International Classification Standards - ICS, a koje predstavljaju međunarodni standard normizacije koji se primjenjuje i u Hrvatskoj, a iz podataka Hrvatskog zavoda za norme je vidljivo da je norma čije dokazivanje naručitelj traži zapravo norma upravljanja kvalitetom, a ne norma osiguranja kvalitete. Dakle, zaključuje žalitelj, naručitelj mora uputiti na sustave osiguranja kvalitete, a ne na sustave upravljanja kvalitetom, koje se međusobno ne mogu izjednačiti. Nadalje, naveo je žalitelj, ukoliko se na istim web stranicama provjeri norma ISO 14001:2015 koju naručitelj također prihvaća, razvidno je da se radi o normi upravljanja okolišem i pomaže gospodarskim subjektima da povećaju svoju uspješnost kroz upravljanje okolišem (npr. smanjivanje nastanka otpada), a koja norma također nije norma osiguranja kvalitete usluge osiguranja koja je predmet ovog javnog

nadmetanja. Norma upravljanja okolišem nema nikakve veze s pravovremenom naknadom štete oštećenim osobama temeljem polica osiguranja iz predmetnih vrsta osiguranja. Dakle, navodi žalitelj, navedene norme upravljanja kvalitetom koje naručitelj određuje u natječajnoj dokumentaciji prije svega nisu norme sustava osiguranja kvalitete usluge, što jedino naručitelj može tražiti od ponuditelja temeljem čl. 270. Zakona, a povrh toga nisu niti norme koje dokazuju da bi ponuditelji koji takve norme posjeduju, osigurali kvalitetu usluge koja je predmet nabave, na način na koji naručitelj to obrazlaže u natječajnoj dokumentaciji.

U žalbenom postupku je utvrđeno da je naručitelj točkom 2.5 *Norme osiguranja kvalitete* odredio da ponuditelj mora dokazati da je certificiran po normi HRN EN ISO 9001:2008 ili normi HRN EN ISO 9001:2015 ili jednakovrijednoj za sustav upravljanja kvalitetom, za vrste osiguranja 03 (šteta), 09 (ostala osiguranja imovine), 10 (osiguranje od odgovornosti za upotrebu motornih vozila) i 13 (ostala osiguranja odgovornosti). Naručitelj će priznati jednakovrijedne potvrde tijela osnovanih u drugim državama članicama. Ako gospodarski subjekt nije mogao iz objektivnih razloga pribaviti potvrdu (certifikat) iz ove točke Dokumentacije o nabavi u odgovarajućem roku, Naručitelj će prihvatiti dokaze o jednakovrijednim mjerama osiguranja kvalitete uz uvjet da gospodarski subjekt dokaže da su te mjere usklađene s traženim normama osiguranja kvalitete. Teret dokazivanja je na gospodarskom subjektu.

Nadalje je navedeno *Objašnjenje: Prijelazno razdoblje za usvajanje novih norma ISO 9001 i ISO 14001 traje do 15. rujna 2018.* Izdavanje certifikata prema izdanjima norma ISO 9001:2008 i ISO 14001:2008 moguće je do 15. rujna 2017. Nakon navedenog perioda moguće je izdavanje certifikata jedino prema izdanjima norma ISO 9001:2015 i ISO 14001:2015. U prijelaznom razdoblju naručitelj prihvaća dokaz o primjeni jedne ili druge norme. Naručitelj će prihvatiti Dokaz o primjeni norme sustava upravljanja kvalitetom – zahtjevi ISO 9001:2008 (hrvatska norma: HRN EN 9001:2009) ili dokaz o primjeni norme sustava upravljanja kvalitetom - zahtjevi ISO 9001:2015 (hrvatska norma: HRN EN ISO 9001:2015) za vrste osiguranja 08 (osiguranje od požara i elementarnih šteta), 09 (ostala osiguranja imovine) i 13 (osiguranje odgovornosti) ili drugi jednakovrijedan dokaz.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da se uvidom u katalog Hrvatskog zavoda za norme može utvrditi da upravljanje kvalitetom i osiguranje kvalitete normizacijski nisu dva odvojena područja te se norma HRN EN 9001:2015 u katalogu vodi u podskupini pod ICS brojem 03.120.10 Upravljanje kvalitetom i osiguranje kvalitete te se pretragom kataloga ne može naći ni jedna norma koja u nazivu sadrži pojam osiguranje kvalitete.

Također je uvidom u dopis Hrvatskog zavoda za norme koji je u žalbenom postupku dostavio naručitelj, utvrđeno da je važeće izdanje norme HRN EN ISO 9001:2015 razvrstano u ICS područje 03 Usluge, Ustroj poduzeća, upravljanje i kvaliteta, administracija, prijevoz, sociologija, ICS skupinu 03.120 Kvaliteta, ICS podskupinu 03.120.10 Upravljanje kvalitetom i osiguranje kvalitete. Povezano s terminima „upravljanje kvalitetom“ i „osiguranje kvalitete“ navedeni termini nisu normizacijski odvojeni.

Odredbom članka 270. ZJN 2016 određeno je da, ako javni naručitelj zahtijeva prilaganje potvrda neovisnih tijela kojima se potvrđuje sukladnost gospodarskog subjekta s određenim normama osiguranja kvalitete, uključujući pristupačnost za osobe s invaliditetom, obvezan je uputiti na sustave osiguranja kvalitete koji se temelje na odgovarajućim serijama europskih normi koje su potvrdila akreditirana tijela. Javni naručitelj mora priznati jednakovrijedne potvrde tijela osnovanih u drugim državama članicama. Javni naručitelj mora prihvatiti dokaze o jednakovrijednim mjerama osiguranja kvalitete ako gospodarski subjekt iz objektivnih razloga nije mogao pribaviti potvrde iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u odgovarajućem roku, pod uvjetom da dokaže da su te mjere usklađene s traženim normama osiguranja kvalitete.

Dakle, zakonom je propisana mogućnost javnog naručitelja da od gospodarskog subjekta zahtijeva dokaz o pridržavanju i sukladnosti gospodarskog subjekta s određenim normama osiguranja kvalitete. Naručitelj je prilikom traženja takvih normi ovlašten uputiti na sustave

osiguranja kvalitete koji se temelje na odgovarajućim serijama europskih normi koje su potvrdila akreditirana tijela, međutim mora priznati jednakovrijedne potvrde tijela osnovanih u drugim državama članicama te prihvatiti dokaze o jednakovrijednim mjerama osiguranja kvalitete uz uvjet da su te mjere usklađene s traženim normama osiguranja kvalitete. Stoga prije svega intencija zakonodavca nije bila propisati zakonom točno određene norme koje bi naručitelji mogli tražiti u postupcima javne nabave, nego dati mogućnost naručitelju da traži dokazivanje sukladnosti s određenim normama koje pridonose osiguranju kvalitete. Stoga norma članka 270. ZJN 2016, s obzirom je usmjerena na gospodarski subjekt, a ne na predmet nabave koji se u postupku nudi, određuje da naručitelj može tražiti dokaze od ponuditelja u odnosu na pridržavanja određenih normi koje pridonose osiguranju kvalitete, dakle takvih normi koje uz pridržavanje zahtjeva norme kroz postizanje ili upravljanje kvalitetom poslovnih procesa ili sustava u krajnjem utječe i na kvalitetu usluge koju nudi gospodarski subjekt, a koja je tražena u postupku javne nabave.

U odnosu na dio žalbenog navoda u kojem žalitelj navodi da je naručitelj tražio i normu upravljanja okolišem ISO 14001:2015 valja istaknuti da je navedena norma navedena jedino u naslovu *Objašnjenja: Prijelazno razdoblje za usvajanje novih norma ISO 9001 i ISO 14001 traje do 15. rujna 2018.* koji dio dokumentacije o nabavi se odnosi na obrazlaganje naručitelja da će u prijelaznom razdoblju prihvaćati normu ISO 9001:2008 i normu ISO 9001:2015 te naručitelj niti u jednom dijelu točke 2.5 dokumentacije o nabavi ne propisuje obvezu dokazivanja certifikacije po normi ISO 14001. Slijedom prethodno navedenog, žalbeni navod je ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. ZJN ovo tijelo je utvrdilo postojanje osobito bitne povrede postupka javne nabave iz točke 7. toga stavka, a koja je bila predmet ocjene u okviru ocjene žalbenih navoda i zakonitosti točke 2.3.1 i 2.4.1 dokumentacije o nabavi. Osim navedenog, ovo tijelo nije utvrdilo postojanje drugih osobito bitnih povreda postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. ZJN 2016. Naime, provjeren je rok određen za dostavu ponuda i utvrđeno je da je određen sukladno odredbi članka 228. ZJN 2016. U predmetnom postupku javne nabave nisu utvrđene povrede obveze slanja ispravka obavijesti na objavu niti produljenja roka za dostavu ponuda. Što se tiče kriterija za odabir ponude taj kriterij je određen kao ekonomski najpovoljnija ponuda sukladno odredbama članka 286. ZJN 2016. Nadalje, nije utvrđena povreda u smislu da naručitelj nije primijenio ili nepravilno primijenio koju odredbu izvora prava, što je bilo od utjecaja na zakonitost postupka, a za koju žalitelj nije znao niti mogao znati u trenutku izjavlivanja žalbe.

U skladu s navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj HOK osiguranje d.d., Zagreb je postavio zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.781,25 kuna i to na ime naknade iznos od 5.000,00 kuna, na ime sastava žalbe iznos od 500,00 kuna te na ime pripadajućeg povećanja od 25% iznos od 125,00 kuna kao i iznos od 156,25 kuna na ime poreza na dodanu vrijednost, a sve temeljem Tbr.20.1, Tbr.22 i Tbr.42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Također je žalitelj Allianz Zagreb d.d., Zagreb postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. istog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku dok stavak 4. određuje da, u slučaju odustajanja od žalbe, odbijanja ili odbacivanja žalbe, žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka.

S obzirom da je žalitelj HOK osiguranje d.d., Zagreb u predmetnom postupku javne nabave uspio sa žalbenim zahtjevom da se dokumentacija o nabavi poništi u dijelu zahvaćenom nezakonitošću žalitelju je priznat trošak žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kn na ime troška naknade za pokretanje žalbenog postupka te troška sastava žalbe po odvjetniku, slijedom čega je odlučeno kao u točki 3. izreke ovog Rješenja.

Žalitelj Allianz Zagreb d.d., Zagreb nije uspio sa žalbom s obzirom je žalbeni navod ocijenjen neosnovanim te je slijedom navedenog odlučeno kao u točki 4. izreke ovog Rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN, obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

Stranke žalbenog postupka:

1. Hrvatska radiotelevizija, Zagreb, Prisavlje 3
2. HOK osiguranje d.d., Zagreb, Capraška 6
3. Allianz Zagreb d.d., Zagreb, Heinzelova 70